

Sygn. akt: III C 180/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 14 sierpnia 2018 roku

Sąd Rejonowy Szczecin – Prawobrzeże i Zachód w Szczecinie w III Wydziale Cywilnym w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Szymon Stępień

Protokolant: Adrianna Szczodrowska

po rozpoznaniu w dniu 14 sierpnia 2018 roku w Szczecinie

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) Centrum Spółki akcyjnej w W.

przeciwko (...) Wojewódzkiemu Szpitalowi (...) w S.

o zapłatę

I. umarza postępowanie co do kwoty 15.940,80 zł (piętnaście tysięcy dziewięćset czterdzieści złotych osiemdziesiąt groszy);

II. oddała powództwo w pozostałym zakresie;

III. zasądza od powoda (...) Centrum Spółki akcyjnej w W. na rzecz pozwanego (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. kwotę 4.817 zł (cztery tysiące osiemset siedemnaście złotych) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt III C 180/17

UZASADNIENIE

wyroku z 14 sierpnia 2018 roku

wydanego w postępowaniu zwykłym

Pozwem z 20 października 2016 roku powód (...) Centrum Spółka akcyjna w W. zażądała zasądzenia od pozwanego na swoją rzecz kwoty 15.940,80 złotych z odsetkami oraz rozstrzygnięcia o kosztach procesu.

W uzasadnieniu podał, że wykonał na rzecz pozwanego usługę i z tytułu tej usługi wystawił mu trzy faktury VAT na łączną kwotę dochodzoną pozwem.

W odpowiedzi na pozew pozwany wniósł o oddalenie powództwa w całości i rozstrzygnięcia o kosztach procesu. Zaprzeczył nieprzyznanym okolicznościom oraz oświadczył, że dokonał zapłaty kwoty 15.940,80 złotych.

Pismem z 5 maja 2017 roku powód cofnął pozew co do kwoty 15.940,80 złotych ze zrzeczeniem się roszczenia w tym zakresie.

W dalszym toku sprawy strony podtrzymały dotychczasowe twierdzenia i żądania.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

Pismem z 8 kwietnia 2016 roku powód wezwał (...) im. prof. A. S. w S. do zapłaty kwoty 16.128,62 złotych, na którą składały się: 15.940,80 złotych z tytułu należności stwierdzonych fakturami VAT nr (...), (...), (...) (...) oraz 187,82 złotych tytułem odsetek.

Dowód:

- pismo z 8 kwietnia 2016 roku, k. 12-13;

Dnia 30 grudnia 2016 roku pozwany zapłacił na rzecz powoda kwotę 15.940,80 złotych.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- potwierdzenie przelewu, k. 46, 61;

Uchwałą nr XXVIII/429/17 Sejmiku Województwa (...) z 30 października 2017 roku nastąpiło połączenie (...) im. prof. A. S. w S. i (...) Wojewódzkiego Szpitala (...) w S. przez przeniesienie całego mienia pierwszego z nich na drugi szpital.

Okoliczność bezsporna, a nadto:

- uchwała, k. 117-118;

Sąd zważył, co następuje:

W pierwszej kolejności zauważyć należy, że zgodnie z treścią art. 355 § 1 k.p.c. sąd wydaje postanowienie o umorzeniu postępowania, jeżeli powód cofnął ze skutkiem prawnym pozew lub jeżeli wydanie postanowienia stało się z innych przyczyn zbędne lub niedopuszczalne. Pozew natomiast może być cofnięty bez zezwolenia pozwanego aż do rozpoczęcia rozprawy, a jeżeli z cofnięciem połączone jest zrzeczenie się roszczenia – aż do wydania wyroku (art. 203 § 1 k.p.c.).

Mając na uwadze to, że pozew został cofnięty co do żądania zapłaty kwoty 15.940,80 złotych wraz ze zrzeczeniem się roszczenia, zgoda pozwanego na taką czynność nie była wymagana w takim stanie rzeczy należało w postępowanie w tej części umorzyć, o czym rozstrzygnięto w pkt I sentencji.

W pozostałym zakresie powództwo okazało się nieuzasadnione.

Podstawę żądania stanowiła dyspozycja wynikająca z art. 8 ust. 1 ustawy z 8 marca 2013 roku o terminach zapłaty w transakcjach handlowych (t.j. Dz.U. z 2016 roku, poz. 684) w transakcjach handlowych, w których dłużnikiem jest podmiot publiczny, wierzycielowi, bez wezwania, przysługują odsetki ustawowe za opóźnienie w transakcjach handlowych, za okres od dnia wymagalności świadczenia pieniężnego do dnia zapłaty, jeżeli są spełnione łącznie następujące warunki: wierzyciel spełnił swoje świadczenie i nie otrzymał zapłaty w terminie określonym w umowie. Z art. 8 ust. 2 tej ustawy wynika wprawdzie, że termin zapłaty określony w umowie nie może przekraczać 60 dni, liczonych od dnia doręczenia dłużnikowi faktury lub rachunku, potwierdzających dostawę towaru lub wykonanie usługi, chyba że strony w umowie wyraźnie ustalą inaczej i pod warunkiem że ustalenie to nie jest rażąco nieuczciwe wobec wierzyciela.

Mając na uwadze powyższe okoliczności powód winien był wykazać, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży, wysokość ceny oraz termin jej zapłaty. W ocenie sądu powyższe okoliczności były częściowo bezsporne. Przede wszystkim pozwany nie kwestionował tego, że doszło do zawarcia umowy sprzedaży między powodami a Szpitalem (...) im. prof. A. S. w S.. Z tytułu ceny sprzedaży szpital miał zapłacić powodowi łączną cenę wynoszącą 15.940,80 złotych. Poza sporem było także i to, że cena ta została zapłacona przez pozwanego dnia 31 grudnia 2016 roku i księgowana przez powoda 2 stycznia 2017 roku.

W ocenie sądu powód nie wykazał terminu wymagalności ceny. Przedstawione przez niego dowody okazały się w tym zakresie niewystarczające. W pierwszej kolejności zwrócić należy uwagę na to, że powodowie nie przedstawili umowy, z której wynikałby termin zapłaty, ani nawet faktur, które opisywałyby usługę, jak również termin jej wykonania, jak również dostarczenie ich dłużnikowi. Nie przedstawił żadnego dowodu na okoliczność spełnienia swojego świadczenia. Przedstawione przez niego pismo z 8 kwietnia 2016 roku nie stanowi dowodu o mocy równoważnej, bowiem zawarte jest w nim wyłącznie oświadczenie strony powodowej. Zgodnie z treścią art. 245 k.p.c. dokument prywatny stanowi wyłącznie dowód tego, że osoba, która go podpisała, złożyła określone w nim oświadczenie woli. Nie oznacza to jednocześnie, że oświadczenie to polega na prawdzie. W takim stanie rzeczy powód nie udowodnił, że przysługuje mu jakiegokolwiek roszczenie z tytułu opóźnienia dłużnika w spełnieniu świadczenia.

Zgodnie z treścią art. 8 ust. 5 przywołanej ustawy w przypadku gdy nie jest możliwe ustalenie daty otrzymania faktury lub rachunku potwierdzającego dostawę towaru lub wykonanie usługi albo gdy faktura lub rachunek zostały doręczone przed dostawą towaru lub wykonaniem usługi, termin zapłaty jest liczony od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi. Z powyższego wynika, że w razie braku możliwości ustalenia daty otrzymania faktury lub rachunku, termin zapłaty liczony jest od dnia otrzymania przez dłużnika towaru lub usługi. Z żadnego dowodu nie wynikało, kiedy usługi stanowiące podstawę żądania w niniejszej sprawie została na rzecz szpitala wykonana. Zwrócić należy uwagę na to, że zgodnie z treścią art. 6 k.c. ciężar udowodnienia faktów spoczywa na osobie, która z faktów tych wywodzi skutki prawne. Oznacza to, że w niniejszym procesie powód winien był przedstawić dowody potwierdzające istnienie roszczenia, z którym wystąpił. Innymi słowy winien był przedstawić dowody wskazujące na datę dostarczenia faktur dłużnikowi albo chociażby daty wykonania usługi. Tego jednak nie uczynił.

Mając na uwadze powyższe okoliczności sąd oddalił powództwo, o czym orzekł jak w pkt II sentencji.

O kosztach procesu orzeczono na podstawie art. 98 § 1 i 3 k.p.c., przyjmując, że powód przegrał proces w całości. Na poniesione przez pozwanego koszty procesu składały się: koszt zastępstwa procesowego oraz opłaty skarbowej od udzielonego pełnomocnictwa w łącznej wysokości 4.817 złotych. W takim stanie rzeczy orzeczono jak w pkt III sentencji.